

været omtalte af det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), under Nr. 47 og 48, og naar jeg ikke har kunnet være med til at stemme for, at de skulle sættes i § 4, men skulle staa, som de staa, som midlertidige og Overgangsbestemmelser, er det ud fra den samme Betragtning, at det er Overgangsbestemmelser, og at det gælder om at forberede den Befolkning, som er beskæftiget med Industri og Haandværk, paa, at det bliver 14 Aar, der skal gælde som Aldersgrænsen for Børns Arbejde i saadanne Virksomheder. Hvis vi følge det ærede Medlem for Frederiksberg, vil Befolkningen have Lov til at gaa ud fra, at nu er der sat 12 Aar som Grænse, og hvis vi om 5 eller 10 Aar sætte 14 Aar, ville de sige, at det kunde vi hellere have sagt straks. Naar Folk faa at vide, at det er de 14 Aar, der gælde, og at de 12 Aar kun gælde for 5 Aar, og at dette er en Overgangsbestemmelse, have vi derigennem sagt til Folk, at de skulle regne med, at det, naar denne Overgangstid er forbi, bliver de 14 Aar, der gælde. Jeg synes, at baade den første af de Grunde, jeg har nævnt, og den nu nævnte for mig, og jeg vil haabe for mange flere, ere tilstrækkelige til at følge Flertallet med Hensyn til disse Ændringsforslag.

Naar jeg dernæst kommer til Ændringsforslag Nr. 5, som drejer sig om Affattelsen af 2det Stykke i § 1, vil jeg begynde med at sige, at jeg kunde forstaa, om man stillede sig paa det Standpunkt: Denne Lov drejer sig kun om Arbejde i Fabrikker og Værksteder, og vi skulle intet have i den ud over, hvad der angaar dette Arbejde og Tilsynet dermed. Men hvis man i det hele taget vil have Bestemmelser ind i denne Lov om, at ogsaa andre Erhvervsvirksomheder kunne trækkes med ind, ikke under Fabriktilsynet, men for saa vidt angaar Børns Arbejde i andre Virksomheder, kan jeg ikke forstaa, at man vil have, at Landbruget der skulde danne en Undtagelse — jeg tænker her selvfølgelig ogsaa paa Skovbrug og Fiskeri. Jeg kunde forstaa, om man sagde: Vi ville slet ikke have 2det Stykke i § 1; men naar man i det hele taget i Lov, der drejer sig i alt væsentligt om Fabrikker og Værksteder, ogsaa vil gøre det muligt, som det

nu foreslaas, for Kommunalbestyrelserne at tage Bestemmelser, der gaa ud paa helt eller delvis at forbyde Børns Arbejde i andre Virksomheder end dem, der ere nævnte i Loven, kan jeg ikke forstaa, at man ikke ogsaa vil betro dem at tage Bestemmelser ikke alene om de Virksomheder, som ere uden for Landbrug, Skovbrug og Fiskeri, men ogsaa om de Virksomheder, der angaa netop Landbrug, Skovbrug og Fiskeri. Og jeg kan allermindst forstaa, at Folk, som særlig skulde være Repræsentanter for Landbruget, ville sige: Vi tro godt, at vore Kommunalbestyrelser, og specielt Sogneraadene, kunne finde det rette med Hensyn til, hvorvidt Børn maa anvendes til alt muligt andet end netop det, som vi selv ere bedst kendte med — thi det er egentlig det, man siger. Den Maade, hvorpaa Underændringsforslaget begrundes, navnlig fra Udvalgsmedlemmernes Side, synes med andre Ord at sige: Vi tro godt, at vore Sogneraad kunne se, om det ved en Stationsby skal tillades at sætte en Dreng under 10 eller 12 Aar, eller hvad Alder han nu har, til at køre en Hestegang, der trækker et Drejeværk, som en Smed har i sit Værksted; der ikke falder ind under Fabriktilsynet; vore Sogneraad kunne udmærket godt se, om det kan gaa at lade en Dreng gaa der, men hvis det er en Hestegang, der trækker en Landbrugsmaskine, have de ingen Forstand derpaa, det skal sættes i Loven, at de aldeles ikke maa befatte sig hermed. Jeg kan slet ikke se, at man fra et Landbrugsstandpunkt kan have nogen som helst Anledning til at sige: Kommunalbestyrelserne maa skønne over; hvad der angaar Børns Virksomhed i alle de Virksomheder, der falde uden for Landbruget, men saa snart det drejer sig om det, de ere bedst kendte med, kan det ikke gaa at overlade dette Skøn til Kommunalbestyrelserne; nej, saa maa vi være sikrede imod, at de skulde gaa hen og tage Bestemmelse om det, som de kende bedst. Jeg har i saa Henseende ingen som helst Frygt for, at vore Kommunalbestyrelser ikke nok skulde vide at finde det rette. Selv om jeg med det ærede Medlem for Vinderup (Svendsen) tænker mig, at vi i en meget nær Fremtid skulde faa et socialistisk Sogneraad, som